

Əli Bayramlı Şəhər Mədəniyyət və Turizm Şöbəsinin inspektor əvəzi

SƏN VƏ MƏN

Yaman gec rast gəldik bir-birimizə,
Mən evli kişiyəm, sən subay qızsan.
Mən ayaq altında qara torpağam,
Sən sonsuz səmada parlaq ulduzsan.

Mən qoca bir dağam dumanlı, çisli,
Sən bir şələləsən bahar nəfəslı,
Mən ahlı, naləli, sən şaqrar səslı,
Mənimlə, əlbəttə, peyman qılmazsan.

Qabaqda gözləyir səni xoş ömür,
Mənim sınıq könlüm heç vaxt düzəlmir,
Mən çoxdan çürümüş paslı bir dəmir,
Sən hələ bərq vuran parlaq almazsan.

Mən poza bilmirəm adəti, dəbi,
Sən gərək olasan özgə nəsibi,
Mən bir az yorğunam, bir az əsəbi,
Sən başdan ayağa işvəsən, nazsan.

Qəm üstə köklənib mənim kamanım,
Sənə qovuşmağa yoxdur gümanım,
Məni eşq oduna atan ceyranım,
Bəs, niyə bir dəfə yada salmazsan?!

Mən kiməm? Dünyanın yorğun yolçusu.
Sən kimsən? Yolçunun şirin arzusu.
Mən yanar ürəyəm, sən bir içim su,
Sən bir içim suyu mənə qiyməzsən.

Sənin gözəlliyin dillər əzbəri,
Mən şəhər içində məşhur sərəri,
Mən öpmək istəsəm xumar gözləri,
Sən bu istəyimə razı olmazsan.

Sənin saçın qara, mənimki çaldır,
Mənim rəngim solğun, səninki aldır,
Sənin cavanlığın məni qocaldır,
Bir dəfə dərdimi xəbər almazsan.

Mənim üçün dünya boranlı bir qış,
Sənin üçün dünya isti bir yağış,
Mənim saçlarıma bəyaz qar yağmış,
Sən qar soyğununu hələ duymazsan.

Mənim ürəyimdə məhəbbət odu,
Sənin ələmində bunlar yuxudu,
Məni qəmgin edən həzin duyğudu,
Sən həzin havalar hələ çalmazsan.

Biz ki, dayanmadıq heç vaxt üz-üzə,
Biz ki, oturmadıq heç vaxt diz-dizə,
Bəs, niyə rast gəldik bir-birimizə?
Dünyanın işindən baş çıxarmazsan.

Gün gələr mənimtək yaşa dolarsan,
Ümitsiz bir eşqə düşər olarsan.
Şəhəri qızarmış gözlərlə açıb,
Üzgün fikirlərlə tənha qalarsan.
Onda belə nazla xumarlanmazsan.

Yazıq Eldar kimi yanarsan onda,
Nələr çəkdiyimi qanarsan onda,
Məni nə istəsən sanarsan onda,
O zaman sən məni dəli saymazsan,
Onda istəsən də məni tapmazsan,
Köhnə məzarlara çünki baxmazsan.

OLMUSAN

Mən sənə könlümü açandan bəri,
Gözə görünürsən, qaçaq olmusan.
Səni tapmaq üçün gəzdim hər yeri,
Tapanmadım, qaçmaqda qaçaq olmusan.

Bilmirəm bu dərdə necə dözüərəm,
Deyəsən, özümü nahaq üzürəm,
Mən səni torpağın üstə gəzirəm,
Sən isə göylərdə uçaq olmusan.

Sənin vüsahına çata bilmirəm,
Gecələr sübhədək yata bilmirəm,
Səni ürəyimdən ata bilmirəm,
Köksümə sancılan bıçaq olmusan.

Eldar hər eybinə göz yuman olub,
Səntək bivəfadən vəd uman olub,
Dillərin köhnə bir dəyirman olub,
Özün baş ağrıdan çaq-çaq olmusan.